

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvzemši ponedeljke in dneve po praznicah, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrta leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gld., za četrta leta 3 gld. 30 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrta leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrta leta 2 gld. 50 kr., po pošti prejemati za četrta leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje do četrstopenjske pete vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat in 4 kr. še se tri ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 25—26 poleg gledališča v „zvezdi“. Opravištevno, na katero naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Opozicija in ogerske razprave.

Dva ustavoverna nemška lista imamo pred soboj. Jeden začenja svoj članek: „V vrstah naše državopravne opozicije vlada navzoči avstro-ogerskim razpravam velika tišina; jasno je, da opozicija ne ve, kako bi se nasproti tem pogajanjem postavila zato čaka.“ — Tako govori jeden list, a drugi nemški pa čisto drugačno, namreč: „Uže več tednov vidimo zoperno igro, da si neki deli državopravne opozicije prizadevajo iz razpora mej Avstrijo in Oggersko svoj političen kapital kovati; ustavoverna stranka se vidi zavratno od zadaj prijeta itd.“ — Kaj je istina od obeh teh glasov? Eno in drugo, samo da je sedaj žalibog bolj prav in resnično: prvo. Vse namreč kaže, da je sistem v stvari in obeh tako izpodkopan, čas je ugoden, prilika dobra, ali cela federalistična opozicija je premalo jednosta, da bi iz neprilike, katere ustavski imajo, zares tak kapital kovala, kakor bi ga bilo pričakovati.

Res, da je tu pot težek in ne dá se reči posamezniku, tako in tako se naj ravna. Gotovo, da imajo ustavski izgovor: mi varujemo materialne koristi nasproti Magjarom, vi pa tačas zoper nas delate, torej Oggersko pomagajte. Ali prvič je ustavoverna stranka uže večkrat pokazala, da za svoj življenski obstanek žrtvuje vse, da se blamira in dobro stvar oškoduje, če treba, — torej se bode tudi tukaj blamirala, če bi opozicija kaj bolj pritiskala; drugič pak je tudi federalistične stranki najbolj na to gledati, da se ohrani, da do vrha pride, če tudi z žrtvami. Tako vsaka stranka dela. In nekoliko več zmerjanja od strani nemških ustavovercev ne škodi nič. — Vse se je zanašalo na leto 1877 in na obnovo ogerske nagodbe, Rieger je češki pasivni upor s kazanjem na to novo pogajanje po konci obdržal, — no in zdaj, ko je prilika

tu, ne bi državopravna opozicija znala ali hotela stanje stvari na svojo korist porabiti!

† Franc Deak.

Umril je velik mož svojega magjarskega naroda, mož spoštovan tudi od svojih sovražnikov, Franc Deak, čestit kot človek in rodoljub. Nij bil sicer prost napak, katere so tudi napake celega magjarskega rodu, nij bil namreč izvzet iz onih magjarskih državnikov, ki krivico delajo drugim in zatirajo Slovane, ali svoj narod je ljubil, svoji domovini je služil s tako vernostjo in taciim znanjem, da more vsak narod reči željo: nam daj taci mož, osoda!

Poslanec je bil od leta 1832, vedno je bil odlóčen a tudi zmeren, delal je pri preporodu magjarskega jezika, v burnih letih protivnik onih, ki so s prenačlenostjo škodovali, a v letih boja, prvi na braniku za pravo in ustavo svojega ljudstva, zmirom nesebičen, skromen in nelakomen česti in plače.

In vendar je umrl v neveselem času, ne videč svojega naroda na pragu v gotovo bodočnost. Narobe, vse lepe svoboščine, katere je on priboril, počivajo zdaj na trhljih podlogah uničenih financ; stranka katero je bil on ustanovil in ki se je po njem imenovala, udala se je Tiszi, nij je več. Umril je nekako ob pravem času in v tem je nekaj tragičnega.

Sam vladar, cesar Franc Josip je ta čutila izrazil v pismu, ki ga je pisal Tiszi: „Smrt Deakova polni deželo z veliko žalostjo. Tudi jaz sem globoko ginjen in moram izreči, kako iskreno občeno bolest sočutim, kako tudi jaz obžalujem izgubo tega moža, kateri je vse svoje življenje občnej blagosti posvetil z zvestobo do prestola in domovine, s sijajno čistoto svojega značaja in po svojih državljanskih čednostih tolikanj vreden bil zaupanja in

ljubezni svojega kneza in svojih sodržavljanov. Zgodovina bode njegove državniške zasluge uvečila, njegova slava bode v deželi in čez njene meje živela, njegov spomin blagoslovljen. Moje hvaležno priznanje gre v grob za njim, za katerega en venec pošljem.“

Tako naš vladar nij govoril še za nobenim možem. Magjari smejo na tacega rojaka res ponosni biti.

Jugoslovansko bojišče.

O boji, ki je bil mej Trebinjem in mej avstrijsko mejo pri Dubrovniku prinaša „Pol. Corr.“ sledeče poročilo: „26. t. m. izmarširal je Mušir Achmed Mouchta paša s 16 bataljoni nizamov in redifov in 12 topomi skupaj tedaj s 9000 možmi iz Trebinj z namenom, da bi pot v Dubrovnik, katerega so vstaši od zadnjega boja zaseli, zopet oslobodil in pripomogel uvažanju živeža iz avstrijske zemlje do turške mejne trdnjave. Vstašev je 2000 pod vodstvom Peko Pavloviča in Bukaloviča čakalo v dobri poziciji napada. Po dolgem boji, v katerem je kakor pravijo, 147 Turkov palo, mej tem, ko so vstaši samo 27 mož izgubili, bili so zadnji prisiljeni, se zopet nazaj v Bukovico vrniti, kder so nameravali še Sočićevo četo pridobiti. Ravno takrat ko ta boj, bil se je tudi hujši pri Neumu. 600 vstašev pod vodstvom katoliškega župnika Mušića obselo je prej ta dan (25.) sotesko Klepavico pri Kleku, da bi iz Trebinj izmarširano turško vojsko ne pustili do morske obale, kder je pri Neumu mali ograđeni tabor, napravljen za varstvo turških izbarkanj. Ko je taborska turška vojska vstašem naproti marširala, napali so jo vstaši in gnali do morja, kder so bili pa od dveh turških vojnih ladij z mnogimi izgubami odpodeni. Boj je trajal še ob 8. uri na večer. Neum so vstaši požgali.

28. jenuarja pak je k turški vojski pri-

Listek.

Trnjeva roža.

(Izvirna legenda.)

Bili so viharji, žalostni časi. Tema je ležala na vesolnej zemlji, jok in stok zapuščenih sirot, nesrečnih zemljanov se je dvigal v visoko nebo, boj obupnih močij, oslabilih rok, je divjal vedno bolj in bolj, klical pomoči, odrešenja iz te solzne doline.

Čuj, kar zadoni neznan, mogočen glas na oblakih neba in odmeva v vse štiri svetovne strani:

„Dovolj je gorja in tožbe, vaše prošnje so uslišane. Odslej si kujete sami v svojih srcih, v svojem delu — neumljivo srečo, ali pogubljenje.

In glej, v tem trenutku se utrne svetel žarek na obnebu. V vzhodu zarudi jasna

zvezda in raz nje odplava nebeška prikazen z zlatimi krili na to širno zemljo.

Dve leskeči zvezdi ste jej očesi, zlatemu solncu jednak je njen obraz, njeno zagrinjalo tkano iz belih oblakov, njena nežne podoba sloni kakor na odsevu svoje neizmerne blešivbe. Snegobela, v zlatu tkana obleka ogrinja njeno telo, rumeni, prosto se razsipajoči njeni lasje so jednaki bliščeči mavrici na vihnem nebu.

V prebelih rokah nosi posodo, spleteno iz solčnih žarkov, in ko plava sladko pihljajočih cefirjih čez širno zemljo, potresa z nežnimi prsti dišeče rože v nižavo.

In sramežljive deklice, veseli mladenčji prihité, zbirajo raztreseno cvetje, pripenjajo na svoje prsi — in so — srečni.

Nebeška podoba pa ubere v srebrne strune visoko pesen, a pol veselo, pol za-

lostno, eno oko se jej topi veselja, drugo toči grenke solze.

A svet se ne zmeni za rosno oko, ne vprašuje po njegovej togi, vsaj gore in doline — vetrovi in morje, vsa širna zemlja, kamor zre človeško oko, se topi v radosti, prepeva visoko pesen ljubezni.

Cvetice, drevesa in zelenje se klanja neznanej podobi, šepetajo o njenej lepoti. Griči in holmi pritrkujejo v akordih njene pesni, da šumeči studenci in potoki, reke in vse to neizmerno, široko morje vali, odslej srebrnopenne valove. V njihovej globini ne rujeve več pogubni, ognjeni zmaji ljubeznive Sirene, boginje povodnice, si jo izberó v raj in domovanje.

Odslej se ne solzé več zemljani, ne vijó več bolniki, siromaki, zapuščeni velé roke po tolažbi. Ves širni krog odmeva v sreči, blagoslovu. Svetla luč na visokem nebu spremeni

šlo še šest kompanij in napalo vstaše, ki so morali pri Osojnici avstrijsko mejo prestopiti. Vstaši baje pričakujejo 4000 Črnogorcev na pomoč in potem bo odločilna bitva.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 31. januarja.

Državni zbor je 28. januarja preko predloga dr. Koppovega, naj se kolegijina na vseučiliških odpravi, na dnevni red prestopil, potem ko je govoril minister Unger proti.

„N. Fr. Pr.“ od nedelje piše v članku: Budi se sum, da **ministerstvo** išče prilike pri postranskem vprašanju odstopiti od ministrovanja, da bi mu ne bilo treba voditi osodepolnih pogajanj z Ogrji. Mi ne dvomimo — pravi — da je ta sum napačen (?) itd. Potem ta list prosi ustavoverno stranko, naj se ogiblje razporov, ministerstvo pa naj ne bode trdoglavo, ker „nič nij bolj nevarno, kot videz nesigurnosti, ker videz je dostikrat oznanjevalec resnice.“

Vnanje države.

V **nemškem** državnem zboru so zavrgli s 139 proti 132 glasovi, torej s 4 glasi večine, takozvan kancel-paragraf, ki je žugal s kaznijo duhovnu, ki govori nepovoljno v izvrševanju svojega poklica o državnih stvareh. Torej so se Prusi „kulturnega boje“ uže naveličali sami.

Papež je imenoval zopet 22 škofov, 2 za Francosko, 3 za Italijansko, 3 za Ameriko, 2 za Filipine in 11 „in partibus“.

Iz **Amerike** se poroča, da bode mej Guatemalo in San Salvadorom vojna začela se.

Dopisi.

Iz Ljubljane 30. jan. [Izv. dopis.]

Organ konservativne stranke slovenske je pred kratkim zaporedoma prinesel nekaj člankov, koji morajo srce vsacega pravega rodoljuba napolniti z žalostjo, ob enem pa tudi s pravično jezo. Dopis iz Gorice v omenjenem listu jako razžaljivo in tudi — neumno zbada naše brate slovenske, ki so, pametnejši nego mi, zjedini se, ter ščuva (nekdanje) konservativce goriške k razprtiji. Spisal je članek nek, ki se imenuje Kephaistos. S tem si je sam sebi sodbo podpisal, kajti res Kephaistos je v pravem pomenu besede kruljež na duhu in ljubezni do domovine. — Na drugem mestu onega lista pa nek Obadović (!) s prislovico prvega z blatom meče „Zvon“.

Pri starih narodih je bil karakteristikon nacionalni — verozakon. Sedaj je ta razloček

izginil. Kar more narod najbolj svojo lastnino imenovati je jezik in pa književnost. Pravi prijatelji narodu so tedaj v prvej vrsti tisti, katerim je literatura njegova mari. Naš mali narod ima do sedaj, žalibože, še prav malo duševnih izdelkov in onim, ki nju hočejo priboriti častno mesto mej družimi narodi, je še dela polnorok. — Ko smo tako daleč prišli, vprašam vas, zastopnike one stranke, kedaj ste le količkaj za naše slovstvo storili? Ne le vam nij razvoj naše literature nič mari, temveč še zavirati poskušate delovanje mož za našega ljudstva blagor vnetih. Na kak način ste tedaj rodoljubi? — Pravite, da skrbite za vero. Lepa reč, blaga reč! Dobro! Toda, v kakej zvezi z vero pa je zatiranje našega slovstva. Ste-li še „take vere“ ko stare babice, katere menijo, da vsaka pesen, kojej je predmet ljubezen, je pohujšljiva!? Nij-li slovstvo ono sredstvo, po katerem se blaži narod. Ako bi se bila naša pismenost uže bolj razcvela, bi ne bil narod tak, kakor je žalibože še v nekaterih krajih? — Iz vsega vašega prizadevanja moremo posneti, da je res vaša želja, da narod v neumnosti in temnosti ostane...

„Saj je še mladina na naši strani!“ bode te vi rekli. Oho, le počasi! pa rečem jaz. Vrla je res. Ako njenega cvetja kaka slana ne zamori, obilo bo sadu obrodila. Zaveda se živo svoje narodnosti in zanima se za vse delovanje na našem slovstvenem polji. Smemo biti na njo ponosni. Pozna visok pomen slovstva in po moči ga podpira. Ko pa vidi, kako jej stranka to, kar jej je najdražje, v blato meče in tepta, — razžaljena je v najsvetejšem čutu, t. j. v čutu žive ljubezni do domovine, in gnjusi se jej ona vrsta ljudij — ničemno, brezsrčno se jej zdi tako ravnanje. — Sami ste tedaj krivi, ako vam je tudi mladež naša odtujena, sovražna. — Te vrstice vas naj pa ne žalijo; skušal sem vam le nekoliko oči odpreti, da bode videli, na kakem potu da ste; še je čas. Tu je mnogo prilike, narodu našemu, ubožnemu, teptanemu, zaničevanemu a vendar potrpežljivemu se koristnega skazati.

Domače stvari.

— (Ant. Kunšič. †) Iz Lokve 28. jan. se nam piše: Denes, zjutraj je jeden onih redkih rodoljubov, ki vse svoje življenje za probudo i blagost slovenskega naroda žrtvujejo, odšel k večnemu pokoju. Gosp. Anton Kunšič, politični mučenik, ker je zarad narodnosti c. kr. službo pustil, občinski tajnik v

občini Nakelskej na Primorskem, prej v Cerknici pri Laškem trgu in v Šmarji pri Celji, iskren slovenski rodoljub in buditelj prostega naroda k narodnej zavesti, je denes oči zatisnil. Bodi mu zemljica lahka, in prijatelji vsi in narod, ohranimo poštenjaku lep spomin. (Bil je tudi naš dopisnik in prej iz Ljubljane dopisnik celovskemu Einspielerjevemu „Slovincu“ Ur.)

— (G. dr. Staré), dosedaj koncipijent pri c. kr. finančnej prokuraturi, je imenovan za koncipista pri finančnej prokuraturi.

— (V Kranj) je imenovan za pravega profesorja na realnej gimnaziji g. Franc Škarberne.

— (Pri občnem zboru „Sokola“) v nedeljo 30. januarja je bilo 30 udov navzočnih. Za predsednika je bil jednoglasno izvoljen (sicer nenavzočni) g. drž. poslanec dr. Vošnjak, za podpredsednika g. Kadilnik, v odbor gg. M. Armič, P. Draksler, Jelčnik, Juvančič, F. Koch, Srečko Nolli in Fr. Ravnikar.

— (Koncert švedskih dam) je bil dobro obiskan in je obiskovalce zadovoljil.

— (Cerkljani) napravijo dne 6. februarja t. l. v hiši J. Miklavca (Jurkovca) predpustno veselico s plesom, pri katerej bode svirala godba ces. kralj. peš-polka Sachsen-Meiningen in h katerej uljudno vabi odbor. — Začetek ob 8. uri. Vstopnina: 50 kr. od osebe in 1 gld. plačajo družine.

— (V sežanki čitalnici) bode dne 6. februarja 1876 veselica z deklamacijo, petjem, glasbo beneško, plesom in igro: Bob iz Kranja. Začetek ob 8 uri zvečer. Vstopnina 50 kr. za osobo. K tej veselici uljudno vabi odbor.

— (Vabilo) k Vodnikovim svečanostim, ki jo napravi slovensko literarno-zabavno društvo „Triglav“ v torek 1. febr. 1876 v dvorani „zum grünen Anger“. Program je: 1. U boj! zl. pl. Zajec; peva zbor. 2. Slavnostni govor. 3. Čveterospev. 4. Iz opere: „Lucretia di Borgia“, igra na citre g. Šket. 5. „Slovenija oživljena“. Dramatična scena zl. Bilc. Osobe: Vodnik. — Cojz. — Linhart. — 6. Čveterospev. 7. Večer na Savi. zbor zl. pl. Zajec. Začetek ob 7 1/2 uri zvečer. Iz prijaznosti sodeluje „Slovansko pevsko društvo višjih šol.“

— (Iz Trnovega se nam piše 28. jan.: Opazka o biri v denšnjem „Sl. N.“ daje mi povod označiti nekoliko naš vaški parlament. Govori se pri zborih povprek brez

svoje navadno ime, Helios se vozi odslej v zlatem, dijamantnem vozu od vzhoda do zahoda. V breznih, v prepadih ne bivajo več zmaji in strahovi, ondi prepevajo Oreade. Mrzle vrhove pogorja ne pokriva dalje večni led in samota, bele, plesoče, pojoče Vile prebivajo ondi.

In valovi studencem, potokom in rekam ne izvirajo več v zemeljskih globinah, izvrže, v ljubeznjivih Najad žubori njihova tekočina.

Celo večno nebo spremeni svoj obraz. Več ne pokrivajo črni, hudourni oblaki njegovo čelo, moreče strele se ne krešejo v njegovem licu, obsejano je z dijamanti, ovenčano z večno jutranjo zarijo, zlata lestvica vodi iz njegovih višav na zemljo in družji nebo s srečnim človeštvom. Večni bogovi celó se dvignejo iz svojih mogočnih prestolov, obiskujoč zemljana človeka, kjer jim zažigajo čiste devine kadilo, dar hvaležnosti in češčenja, kjer dvigujejo nežni otroci male rožice k njim, kjer prise-

gajo v ljubezni razneta srca — sveto prisego v njihovih imenih.

In rodi se Arion in Pindar in Fidijs in Horac popevati vredno vso to srečo in radost vsekat v skalo in jeklo — v spomin poznemu rodu.

A glej, solzeče oko nebeškej prikazni se mrači bolj in bolj, raztrešene rože blede od dne do dne, njeno petje bije otožniše. Vsaj nežne cvetice, znamenja ljubezni, se teptajo čestokrat z nogami, zaničujejo in uničujejo v ognju. Nedolžni Abel se zgrudi gorjači lastnega brata, Medeja plane ogoljufana, zspuščena od nezvestega Jozona v temne morske valove, Filomela objokuje v svojej otožnej pesni boleost neuslišane ljubezni.

In odslej se zavijajo rudeče rože vedno bolj in bolj v bodeče trnje. Vetrovi ječe žalostne nočne pesni, holmi griči in gore ne šepčejo več sladke melodije, zlate zvezde na nebu se zakrijejo v mračno zagrinjalo in

dvignejo višje od spridene — nehvaležne zemlje.

Studenci, potoki in reke izgube srebrno peno, širna zemlja je zopet nesrečna, nesrečna od nekedaj, vsaj zamorila je sama svojo boginjo, svojo ljubezen, srečo — vse. —

In bogovi izginejo iz zemlje, njihova svetišča se razdrobe v prah in pepel, vez mej zemljo in nebom, vir krasote, blagosti in pravice se zgrudi s strašnim odmevom.

S solzami v očeh odplava boginja ljubezni, vesela Živa od tod, le malo umrjočih je izvoljeno, da jo pozdravijo še kedaj.

Iz zemlje, kamor so padale njene solze, požene bodeče, zaničevano trnje.

Torej je še dandenes prava ljubezen pojena v gorju in bolesti, često krat neuslišana nepoznana, nerazumljena, vsaj ona je nežno, skromno stvarjenje:

„Trnjeva roža“.

Liberius.

vsega parlamentarizma in ako je kdo v opoziciji je kmalu nasprotnih mislij in glasuje — sam proti sebi! Nij čuda tedaj, da je baš v zadevi bire naš župan poročal dež. odb., da je sklep soglasen, naj pri starem ostane, akoravno je bil baš on — proti! — Sploh pa narodnjakom kaže slučaj, da imamo tacega nemčurskega župana pri narodnej odborovej večini, koliko še treba raditi, da se narod dovede do politične zrelosti. Onda stoprv je nemčurjem odklenkalo.

— (Nesreča v šoli. Iz Pazina v Istri se nam piše 28. jan.: Denes točno o polu dne, ko so ravno učenci tukajšnje višje in nižje gimnazije razrede zapuščali, so se ulomile tri stopnice v drugem nadstropju. Trije učitelji so bili na onih stopnicah in za njimi učenci. Jeden učitelj se je srečno rešil s tem, da je naglo dalje poskočil na prejšnje stopnice, drugi je obvisel na držaji poleg stopnic in je potem v prvo nadstropje splazil, tretji je pa pal s stopnicami vred do prvega nadstropja; toda tu so se tudi vsled pada prejšnjih stopnic štiri stopnice ulomile in tako je omonjeni gospod do partera pal in se je močno poškodoval. Nek dijak iz četrtega razreda je bil pri tleh daleč od onega mesta, kamor so stopnice pale, vendar ga je zadel kos kamena tako, da mora ležati. Drugi dijaki so morali potem zopet v razrede, dokler je prišla pomoč od zvonaj. O družih okolišnih vam bodem — če bode mogoče — drugikrat poročal.

— (Posebnosti.) Iz Trsta se nam piše 27. t. m.: V Trstu se zgodi vsak dan kaj posebnega, da bi človek lahko vedno imel dosta dela, ko bi iskal novic za kak časnik. Zdaj kak fljakar kakega otroka povoz, zdaj kak pijan mornar v morje zabrede, zdaj se zopet fakini stepo in to se ponavlja dan za dnevom. Kar imam pa denes povedati, je res prav posebno. Te dni so namreč prinesli v garnizijsko bolnico vojaka, kateri se je bil sam oropal zmožnosti, uživati še naprej veselje tega pregrešnega svetá; na ta način se je hotel maščevati nad osobo, ki za nežne bitje njegovega srca nij porajala. „Corpus delicti“ so dobili pozneje v njegovem mehurju za tobak. Pravijo, da bode težko obvisel na niti življenja. To je prva. — Dalje je prebival v onem preklicanem delu mesta, ki se staro mesto zove, uže več let nek visokostojječ gospod z imenom Dimnik; prav zvesto se je držal svoje stare hiše. Toda zadnji čas staremu gospodu uže nij več dopalo. Opazovaje dejanje in nehanje otrok človeškega rodú, stresal je nevoljno glavo, katero mu je pokrival kositarjev klobuk in v jezi je pihal okolo sebe, da je vse sajasto. Poleg tega mu je pa še telo začelo razhrevavati se. V sredo je opazoval iz zračne višine hudobni svet, ki vkljub slabim časom vedno še „špoga“ marsikatero veselico. Lice se mu strese nevolje — bumf, pa leži zdolej na ulici, v tisoč kosov razbit. Uzrok temu samomoru je bil gotovo — obup. — Zdaj pa še nekaj iz vojaške olikanosti. Te dni sta stala dva častnika od one branše, ki v vojski vlačí багаžo za kombatanti. Mimo njiju gresta dva artilerista, ne da je pozdravila. Jeden častnikov pa zavilhti svojo paličico nad grešnim vojakom ter je namaha po glavi, pripovedovaje jima, da sta „psa“ in tako dalje, kar dozda gotovo nijsta še vedela. Država torej za pse izdava toliko denarja. Kje je pa humaniteta, oliko? Vreme v Trstu je deževno, a gorko; burje uže dolgo nij bilo.

na več let hiša v jedno nadstropje, potem gospodarsko poslopje.

V najem se dá

Umrlj v ljubljani
od 27. do 28. jan.:
Martin Terhen, 68 l., v bolnici za jenko. — Helena Šuštar, 15 l., v bolnici vsled ostrapljenja krvi. — A. Selan, 29 l., za jenko.

in ako kdo želi tudi vrt in drugo zemljišče. Poslopje stoji blizu farne cerkve poleg okrajne ceste, ter je zaradi tega jako priključno za mesarjstvo, krčmo in drugo jednako kupijo.

Več se izve ustno ali pismeno pod naslovom: N. Kojnik Rakovce, pošta Brastovec.

(23-3)

Dunajska borza 31. januarja.

(Zavirno telegrafsko poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovnih	68 gld	70 kr.
Enotni drž. dolg v srebru	73	70
1860 drž. posojila	881	—
Akcije narodne banke	192	—
Kreditne akcije	114	—
London	9	35
Napol.	5	16
C. k. cekini	5	39
Srebro	101	30

Larve!

Vsačega karaktera in različnih narodnosti, kakor tudi živalske larve v veliki in novi izbiri dobivajo se pri Andrej Schreyer-ju v Ljubljani.

(25-2)

Vsem bolnim moč in zdravje brez leka in brez stroškov po izvrstni Revalescière du Barry v Londonu.

30 let uže je nij bolezní, ki bi jo ne bila ozdravila ta prijetna zdravilna hrana, pri odraslih in otrocih brez medicín in stroškov; zdravi vse bolezni v želodcu, na živcih, dalje prsne, i na jetrah; zleze naduho, bolečine v ledvicah, jetiko, kašelj, neprebiteljnost, zaprtje, prehlajenje, nespanje, slabosti, zlato žilo, vodenico, mrzlico, vrtoglavje, silenje krvi v glavo, šumenje v ušesih, slabosti in blevanje pri nosečih obožnost, diabet, trganje, shujšanje, bledičico in prehlajenje; posebno se priporoča za dojenice in je bolj nego dojnično mleko. — Izkaz iz mej 80.000 spričeval zdravih, brez vsake medicíne, mej njimi spričevala profesorja Dr. Wurzerja, g. F. V. Beneka, pravega profesorja medicíne na vseučilišči v Mariboru,

Vsako blago zaznamovano je z mojim varstvenim znamenjem.

Filip Neustein-Ova

lekarna „zum heiligen Leopold“ na Dunaji, mesto, na voglu Planken- in Spiegelgasse,

priporoča p. n. občinstvu celo vrsto pravih zdravstvenih pripomočkov, kateri so v vseh slučajih kot izvrstni in pripomorejo do gotovega ozdravljenja.

- Na tisoče spričeval je na razpolaganje.
- Menthin**, izvrstni pripomoček za želodec, ki tudi krča vstavlja, tudi kot zobna tinktura in ustna voda. 50 kr.
 - Posladkorjeni svački (pile)** za čiščenje krvi od svete Elzabete, kateri lahko gonijo, krv čistijo, ter so tudi popolnem neškodljivi, posebno koristni so za bolezní spodnjih telesnih organov, mrzlico, za prsno organo bolezní, za kožne in bolezní na očeh, otročje bolezní, ženske bolezní, odstranijo vsako gačenje, gotovi izvir skoro vseh bolezní. Ti svački so najboljši in najcenejši izdelek te vrste. 1 zvitek, 8 škatlic, 120 svačkov, velja 1 gld.
 - Za varstvo vseh okužb** dr. Fremont's Gardien 1 gld. 50 kr. Kolerno dišča esencija 40 kr.
 - Proti astmi**, iz smrekovega hocka prsne cigarete, 25 komadov 1 gld.
 - Za očesne bolečine in očesno pri-sajenje** Reichelnov očesni balzam 1 gld. 50 kr. in Romershausenova očesna esencija 2 gld.
 - Za mehurčni katar** (triper in beli tok) dr. Cadallava injekcija 1 gld. 60 kr.
 - Za naplujen vrat**, Kropfgeist 70 kr.
 - Za bledico**, Eisentheersyrup 2 gld.
 - Za prsne bolezní**, Künsterlaft 70 kr.
 - Za bezgovne bolezní in skrofelnje** norveški Medicinalthran 40 kr., v posladkorjeni obliki 1 gld. 60 kr.
 - Za potenje nog**, Salicilantistuitin 50 kr.
 - Za božjast**, kapsle od Viala 1 gld. 40 kr.
 - Za ozebljino**, Beaume Giron 60 kr.
 - Za lišaje in vse bolezni na koži**, Storaka krema 80 kr.
 - Za oteklino in rane**, pariški univerzalni flaster 35 kr.
 - Za trganje po udih in kosteh in revmatizem**, aromatični Gichtgeist 70 krajc.
 - Za Haemorrhoido (zlato žilo)**, Royer's mazilo 1 gld. 60 kr.
 - Za kašljanje**, Margaritten bonboni za kašelj 30 kr.
 - Za kurje očesa**, kurje očesni obročki 30 kr.
 - Za impotenco (moško oslabiljenje)**, dr. Fremont's regenerations likér 2 gld., najboljši močlini in oazevalni pripomoček.
 - Za Migräne**, Perles d'Ether 1 gld. 50 kr.
 - Za maternične krče pri ženskah**, Le schelles Nervosine 1 gld. 50 kr.
 - Za usesne bolezní**, Oreillon 70 kr.
 - Za polucijone**, dr. Fremontona pozlačeni svački (pile) 2 gld.
 - Za nespanje**, Chloralperlin 2 gld.
 - Za votle zobe**, zobni svački (pile) od Schrierja 25 kr.
 - Za teško vzoblenje** pri otrocih, elektromotorični vratni trak 1 gld. 50 kr.
 - Za mrzlico**, Chinin-Dragees 60 kr.

Za vse tu neimenovane bolezni moremo priporočati p. n. občinstvu izvrstne specialitete prijetnega okusa in oblike, ki gotovo pomagajo, kakor smo tudi pripravljeni na vsa vprašanja takoj odgovarjati.

Mi imamo tudi veliko zalogo toaletnega in parfumerijskega blaga in omenjamo specialno samo:

- Proti izpadanju las in proti luskam**, El Benito 1 gld. 80 kr.
- Za barvanje las**, dr. Callmanova lasna barva 3 gld. in Crou's reparaieur 3 gld.
- Za črne in rumene zobe**, Odontin mazilo za zobe 70 kr.
- Za sinje in pege**, Antispiloma 1 gold. 50 kr. in dr. Bayerjevi pravi pulherin 80 kr. in 1 gld. 50 kr.
- Za gladkost, finost in mehko to kožo**, Cora Pearlspasta 2 gld. beli in roza pulver za gospé 1 gld. 60 kr.

Znane francoske specialitete:

- Capsules Matico** 1 gld. 60 kr.
- Injection Matico** 1 gld. 40 kr.
- Capsules Vial** 1 gld. 40 kr.
- Cigarette** iz Canabis indica 1 gld.
- Pate Peotorale George** 50 kr.
- Papir Fayard in Blayn** 50 kr.
- Perčiki iz testa iz gorčične moke** od Boggia 50 kr., posamezni perčiki 5 kr.
- Quina-Laroche** 2 gld.
- Paté Zed** 1 gld.
- Sirop Zed** 1 gld. 50 kr.
- Guaranapulver** 1 gld. 50 kr.
- Blancapillen** 1 gld. 20 kr.
- Phosphat de fer Leras** 1 gld. 20 kr.
- Sirop hypophosphite de Chaux** 1 gld. 60 kr.
- Sirop de Quinquina rouge** 1 gld. 70 kr.
- Vin de Bugeaud** 2 gld.

Dalje vse znane francoske specialitete po nizkej ceni, ako se več kupi tudi cenejšje; dalje je zmirom nova zaloga:

- Kondensirano švicarsko mleko** 50 kr.
- Nestleova moka za otroke** 90 kr.
- Dr. Gölisevi jedilni pulver** 84 kr.
- Anatherinova ustna voda od Poppa** 1 gld. 40 kr.
- Dr. Heidersov zobni prah** 35 kr.
- Liebigov mesni ekstrakt** četrt funta 84 kr.
- Dr. Pfeffermanova zobna pasta** 1 gld. 25 kr.
- Poltova Resedapomada** 1 gld. 50 kr.
- Dr. Brownova pomada za ohranjenje las** 1 gld.

Priporočamo našo veliko zalogo parfumerij, mile (žajfe), pomad itd. najprvih pariških firm. Salicil milo, najboljšje in najcenejšje milo sveta, kos po 25 krajc.

Čokolade francoskega društva od 60 kr. do 3 gld. funt.

Pravi ruski čaj 1 gld. 1/4 funta.

Zaloga vsakovrstnih instrumentov za ozdravljenje, kakor: klistiri, brizgalnice, zaveze itd.

Velika zaloga zobnih krtačic, šmink in drugih toaletnih priprav.

Tudi opozorujemo na izvrstna importirana vina in sicer najfinije kakovosti:

- Medoc**, velika steklenica 1 gld.
- St. Julien**, velika steklenica 1 gld. 50 kr.
- Chablis**, velika steklenica 1 gld. 50 kr.
- Champagner**, velika steklenica 3 gld.
- Madeira**, velika steklenica 2 gld. 75 kr.
- Malaga**, velika steklenica 2 gld. 75 kr.
- steklenica 1 gld. 10 kr.**

Mi preskrbujemo vsa naročila tukaj, kakor tudi v Berlinu in Parizu brez vsake provizije proti originalnem računu. (412-4)

Razpošiljamo za poslane novce, ali pa proti poštnem povzetku.

zdravilnega svetnika Dr. Angelsteina, Dr. Shorelanda, Mc. Campbella, prof. Dr. Dédé, Dr. Uré, grofujne Castle-suar, Markize de Brehan a mnogo drugih imenitnih osib, se razpošiljava na posebno zahtevanje zastoj. Kratki izkaz iz 80.000 spričevalov.

Spričevalo zdravilnega svetnika Dr. Wurzerja, Bonn, 10. jul. 1852.

Revalescière Du Barry v mnogih slučajih nagradi vsa zdravlja. Posebno koristna je pri dristi in griži, dalje pri sesalnih in obistnih boleznih a t. d. pri kamnju, pri prisadljivem a bolehnem draženju v salni cevi, zaprtji, pri bolehnem bodenju v obistih in mehurji, trganje v mehurji i. t. d. — Najbolje in in neprecenljivo sredstvo ne samo pri vratnih in prsah boleznih, ampak tudi pri pljučnici in sušenju v grlu. (L. S.) Rud. Wurzer, zdravilni svetovalec in člen mnogo učenih družtev.

Winchester, Angleško, 8. decembra 1842.

Vaša izvrstna Revalescière je ozdravila večletne in nevarnostne prikazni, trebušnih bolezní, zaprtja, bolne čutnice in vodenico. Prepričaj sem se sam gledé našega zdravila, ter vas toplo vsakemu priporočam. James Shoreland, ranocelnik, 96. polka.

Lastnina in tisk „Narodne tiskarne“.